

ringer ikke er eksplicit nævnt i gældende aftaler?»

Svar (21/6 01)

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Spørgsmål om indholdet af de eksisterende aftaler mellem den danske stat og olieselskaber med koncession i Nordsøen hører under miljø- og energiministeren. Jeg vil derfor ikke gå nærmere ind på indholdet af disse aftaler.

Miljø- og energiministeren har dog tidligere oplyst, jf. den tidligere skatteministers svar af 12. juli 2000 på spørgsmål S 3181, at de nuværende koncessioner ikke indeholder eksplicitte bestemmelser, som hindrer indførelsen af nye skatter. Det kan således nævnes, at det i alle koncessioner meddelt efter 1981 er angivet, at tilladelsen er undergivet de til enhver tid i Danmark gældende retsregler, samt at tilladelsen ikke medfører begrænsninger i statens almindelige beskatningsret.

Miljø- og energiministeren oplyste i samme forbindelse, at der i kontrakterne mellem statens selskab DONG Naturgas og DUC om DONG Naturgas' køb af naturgas indgår en skatteklausul, som giver DUC mulighed for at overvælte forøgelse af eksisterende eller introduktion af nye skatter – der rammer DUC som naturgasproducent – på DONG Naturgas. Selskabsskat og andre generelle skatter og afgifter er ikke omfattet af skatteklausulen.

Jeg kan herefter besvare spørgsmålet ud fra den forudsætning, at der alene er tale om, hvornår justeringer af kulbrinteskatteloven kan have virkning fra.

Begrebet »tilbagevirkende kraft« anvendes normalt om den situation, hvor en lov bestemmer, at den skal finde anvendelse på forhold, som ligger forud for lovens formelle ikrafttræden. Der er ikke tale om et begreb med en entydig definition, og jeg kan derfor hverken be- eller afkræfte, om justeringer af kulbrintebeskatningen for gældende koncessioner falder ind under begrebet. Betydningen heraf er heller ikke afgørende.

Det hænger sammen med, at der ikke af grundloven kan udledes nogen retlig begrænsning i lovgivningsmagts frihed til i den enkelte lov at bestemme lovens gyldighedstidspunkt, herunder give loven tilbagevirkende kraft. Efter omstændighederne vil en bebyrdende lovgiv-

ning med tilbagevirkende kraft dog kunne indebære et ekspropriativt indgreb.

Det må således antages, at der ikke er statsretlige hindringer for, at eksempelvis en justering af kulbrinteskatteprocenten eller kulbrintefradraget med virkning for fremtidige indkomstår også kommer til at gælde for nuværende koncessioner. Der har da heller ikke været fastsat særlige regler for gældende koncessioner, når de almindelige regler om beskatning af selskaber – der som udgangspunkt også gælder for kulbrintevirksomheder – er blevet ændret.

Det betyder imidlertid ikke, at justeringer af kulbrinteskatteloven ikke kan hævdes at indeholde et element af tilbagevirkende kraft, idet justeringerne derved får virkning for investeringer i kulbrintevirksomhed, der er foretaget før lovændringen.

Problemstillingen adskiller sig ikke fra mange andre ændringer af skattelovgivningen, men giver sjældent anledning til principielle problemer. Det er vel også de færreste, der mener, at en ændring af selskabsskattesatsen kun bør have virkning for selskaber stiftet efter en bestemt dato, eller at en ændring af beskatningen af lønindkomst kun skal have virkning for ansættelsesforhold indgået efter en vis dato osv. Der er tilsvarende talrige eksempler på, at skærpende ændringer af skatte- og afgiftsregler har fremtidig virkning for allerede foretagne dispositioner.

I relation til ændringer af kulbrintebeskatningen for gældende koncessioner er der dog efter min opfattelse ikke noget vundet ved en teoretisk diskussion af begrebet tilbagevirkende kraft. Det afgørende må være en samlet vurdering af hensynet bag og konsekvenserne af en eventuel justering af kulbrintebeskatningen, herunder om justeringerne strider mod de nuværende koncessionshaveres berettigede forventninger.

I den forbindelse er det vigtigt at gøre sig klart, at kulbrinteskatten i hensigt og virkemåde afviger fra de fleste andre skatter og afgifter, og at skatte- og afgiftsvilkårene og forventningerne hertil kan have spillet en væsentlig rolle ved fastsættelsen af koncessionsvilkårene for kulbrinteindvinding.

Vurderingen af sådanne ikke skattemæssige forholds betydning vedrørende koncessionsvilkår m.m. hører som nævnt indledningsvist ikke under skatteministeren men under miljø- og energiministeren.